

Norske Jernbaners Avantgard

*Avdeling Oslo
og
Avdeling Drammen*

100 år

VELKOMMEN

Mel: Gøy på landet

Vi hilser nå velkommen her
til denne enkle festen.
Nå er det opp til meg og deg
sån å besørge resten.
Det kan jo bli en hyggestund
i kos`lig atmosfære,
hvis vi nå ganske enkelt lar
bekymringene være.

:/: Smil og glede er tilstede
her hos oss i NJA (ja, det er det alltid)

Om ikke allting er så bra,
vi lar oss ikke knekke.
Tålmodige det er vi blitt,
vi kjenner dette trekke.
ja, skal vi komme noen vei
med avholdsfolkets tanker,
så må vi ta resurser fra
tålmodighetenes banker.

:/ : Smil og glede osv.

I kveld skal alle kose seg
og ta ei lita pause.
Vi glemmer motgang vi har hatt,
og hver ei lita flause.
Så går vi på med godt humør.
og håper at det nytter.
For vi må ikke glemme at,
det æ`ke fjell vi flytter.

:/: Smil og glede osv.

VEIVALGET.

Mel: Ditt sinn mon det flyver...

Den veien du vandrer blir til mens
du går,
den stien du trækker har vist
hvor du står.
Det veivalg du gjorde, det gjorde
du fritt,
men ansvar for valget er
bare ditt.

På veien til venner du ofte
må gå,
og går du der titt nok du flere
vil få.
For venner iblant oss vi alle
må ha,
først da kan du leve
harmonisk glad.

Det hender nok ofte at veien
blir bratt,
og at den er gjengrodd av busker
og kratt.
Du glemte at veien må tråkkes
hver dag,
trakk flittig på veien til
venners lag.

Når veien du vandrer blir kronglet
og smal,
så tro ikke veivalgets retning
er gal.
Det fins ingen snarvei fra veien
du går,
men du staker kursen, din
vilje rår.

Den veien du vandrer du ofte
har gått,
på gjengrodde stier du også
har stått.
Det valg som du gjorde, du gjorde
til ditt,
du ble som du valgte du
valgte fritt.

MORTEFISKERENS SANG

Her ved Drammenselva står jeg dagen lang,
fisker mort og synger glad min lille sang.
Jeg har vært i hele væla, jeg har sett så mange land.
Intet er for meg som Drammenselvas vann

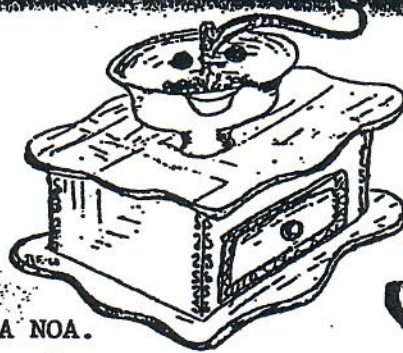
Der hvor Hallingskarvet lyser hvitt som sne,
begynner ælva vår å løpe frisk av sted,
gjennom dal og bygd den fyker, over fossestryket trygg
bær den tømmerstokken på sin brede rygg.

Det er fløtere i ælva dag og natt,
der er lyd fra skau og bruk og foss og sag.
La blott skjærgårdsøy og Nordland ha sin dikterpoesi,
ælva mi hu har sin egen melodi.

Og det blandes stempelslag fra hver fabrikk
inni lyden fra den skinneløse trikk.
Det er byens egen tone, er der den som stiger frem
når vi ut i verden vide lengter hjem.

Eller er det kanskje Åsens vei og sti?
Er det arbeidsgutta ut på Støperi?
Er det gatene i byen som oss kaller ved sin lyd,
Landfaldøya, Løkkeberga, Sommerfryd.

Går det gæli ut i væla – blir det sort,
står jeg her ved ælva mi og fisker mort.
Jeg har hjemmet mitt i Drammen, og jeg synger glad min
sang:
Verden min er byen, brua, ælv og vann.

kaffe- vise

TONE: GUBBA NOA.

Kaffekoppen, den er toppen
i et festlig lag.
La oss ta en vise,
og kaffetåren prise.
Drikken over alle drikker på en høytids,- dag.

Ta et stykke kake det vil smake i din munn.
Blås i kalorier,
og hva vekten sier.
Enten du er mager eller trivelig og rund.

Kaffeposen skal ha rosen
den har vår homnør.
Er din kone gretten,
prøv med kaffeskvetten.
Uten tvil -du får et smil,
hun blir i godt humør.

Kaffeplanten, er min santen helt umistelig.
Bønnene den spreder,
gir oss mange gleder.
Livet uten kaffe ble nok helt ulevelig.